

II.
C.10141.
c/2

SVETO-LETO

o d

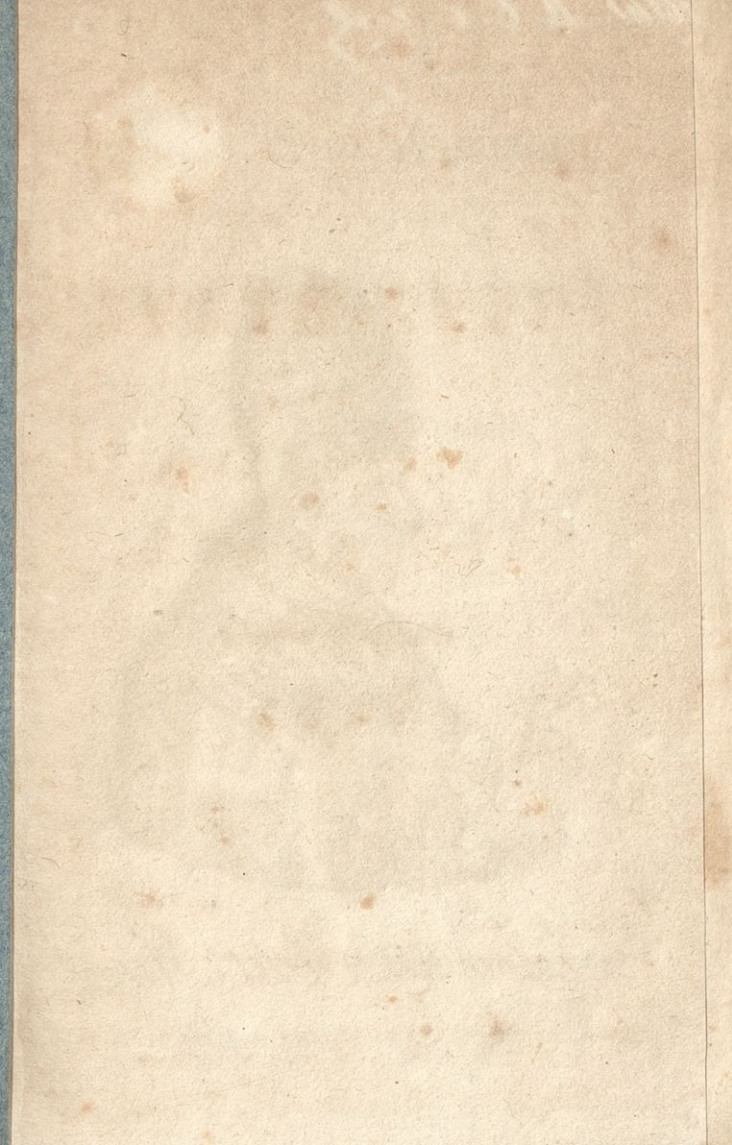
Svetiga Ozheta Papesha

LEONA XII

v' letu Gosпода

1826.

✓ 10141. H. C. C. e. 3.

Leo XII. Pont. Max.

SVETO - LETO

vlan v' Rim obhajano,

sdaj rashirjeno

po zeli katolfski zerkvi

o. d

Svetiga Ozheta Papesha

LEONA XII.

v' letu Gospoda 1826.

IS LATIN,SKIGA PRE,STAVIL LUKA DOLINAR.

SVETO - LETO

vian v Rim obhajano,

po zeli katoliški cerkvi

svetega Opatja Lapsana

LEONA XII

1826

Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like 'BIBLIOTHECA' and 'MUSEUM' are partially visible.

IN=030005443

LEO SHKOF

SLUSHABNIK
BOSHJIH SLUSHABNIKOV.

*Posdravlenje in Apostolski shegen vsim
Kristusovim vernim, kateri bodo to
pisanje brali.*

Nash duh je v' Bogu Nashimu Svelizharju od veselja poskakoval, ker smo vam vnan po dolgih in grošno strasnih viharjah, kateri so se od vsih strani v' sveto Kristusovo zerku saganjali, s' Apostolsko trobento svetlobo bol veselih in bol freznhnih zhašov osnanili. Sakaj Mi smo samogli Sami sebi in vam vsim irezho vol'hiti, de je supet prishlo leto dobrote Gospoda, Velko Sveto-leto, v' katerimu se ima skos Nasho ponishno flushbo supet odpreti tist nekonzhni shaz saflushenja nashiga svelizharja in njegovih svetnikov, kteriga je milost Boshja vun deliti Nam isrozhila, kterga je

pak sovrashnik zhlovefhkiga rodu (po Boshji pravizhni sodbi, kter ludi savol grehov shtrafuje) tako dolgo sapertiga dershali. Torej smo Vam osnanili prijetni zhal in dneve svelizhanja; sra-ven pa tudi vse Kristusove verne s' ozhetovo skerbjo opominjali, de naj Boga, savol nashih hudobij she sdavnaj serditiga, laj sdaj s' resnizhnim spreobernenjam serza in pobolshnanjam shivlenja potolashjo, in naj se s' savupanjem h' tronu milosti blishajo, de bi vsmilenje dosegli, ker jim je pomozh potreba, in kakor brumni romarji po navad' sprednikov, na pragu Ss. Apostelnov s' ponishno profshnjo odpushanje svojih grehov sadobili.

Ali sdaj Vam s' novim poskakovanjam Nafhiga duha osnanimo, de je Nafhe veselje od te strani she spolneno, in de se je to gnad polno Sveto - leto po sheljah Nafhiga serza ne le mirno in tiho, ampak po Boshji milosti tudi poboshno, in kakor vupamo, s' velikim duhovnim dobizhkam sazhelo in konzhalo.

Sakaj mi smo svete vrata po stari shegi in s' navadnim duhovnim obhajanjam ali sami, ali pa skos Nafhe zhashti vredne brate S. R. Z. Kardinale odperli in saperli. In sizer svete vrata Velke zerkve S. Petra poglavarja Apostelnov v Vatikanu smo Mi sami, s' neisrezheno velikim veseljam svojiga serza in med veselim vpitjam ljudstva, pred rojstvom Jesusa Kristusa tist dan odperli; te druge velke zerkve odpreti, smo pak isvolili in poslali kakor svoje posebne namestnike Kardinale S. R. Z.; in ravno tako smo Mi zhes eno leto ravno na ta dan in po ravno tako zhashtilivi duhovni shegi svete vrata sami saperli, ali pa Kardinalam jih sapereti oblast dali,

tako, de se je tudi vse prav frezžno konzhalo, kakor je she od sazhetka kasalo.

Ali ene rezhi je Nafhimu troshtu vunder mankalo, te namrezh, de po stari navadi sra-ven Velkih zerkva S. Petra, S. Janesa v' Lateranu in S. Marije te vezhi nisimo mogli she zheterte S. Pavla napoti proti Ofiji k' temu odlozhili, de bi tudi to, kakor une tri, ludje k' sadoblenj odpuftika Svetiga - leta obilno objifkovali. Ta flovezhi zir Rimkiga mesta, to ozhitno snamnje brumnosti in radodelnosti is starih zhasov, polvezheno s' andohtlivim pozhastenjiam skos tolko stov let, je pred enim dvema letama na enkrat pogorelo k' prav veliki shalosti, in britkosti sa Naf, sa Rimsko in sa zelo katolshko ludstvo. Mi fizer ne nehamo fkerbeti, de bi se ta zerku supet is - sidala; ali to se Nam ni sadost sdelo, Mi smo hotli tudi poskerbeti sa en drugi kraj, kjer bi verni k' sadoblenj odpuftika Svetiga - leta svojo andoht opravljali, in k' temu smo svolili staro in zhastitlivo zerku S. Marije na unim kraju Tibre, de bi ravno te pravize in dobre te v' temu Svetimu - letu imela, koker Velka zerku S. Pavla. To pak smo sturili po sgledu Nafhiga sprednika Papesha Urbana VIII. frezhniga spomina; sakaj takrat ob zhasu spisaniga Svetiga - leta niso mogli ludje zerkve S. Pavla objifkvati bres nevarnosti shivlenja savol nesdrave sape, ki je noter bla, in savol strahu pred kugo; on je tedaj namest te zerkve ravno to zerku S. Marije na unim kraju Tibre svolil, de bi se spolnilo shtevilo shterih zerkva, ktere se k' sadoblenj odpuftika Svetiga - leta objifkvati morejo.

Kar smo torej Mi samogli, smo fkerbno

sturili; Mi smo shaze milosti Boshje po od Boga Nam dodeleni obladi všim odperli, vse smo s' serzam eniga ozheta sem poklizali, de bi s' veseljam sajemali vodo is studenzov svelizharja, oshivlajozho vodo, vodo, ktera tezhe v' vezhno shivlenje. Ali kaj bi bilo vse to pomagalo, ako bi verni, po svoji brumni volji, in resnizhni skerbi sa lašno svelizhanje, ne bili sturili, kar smo ofkerbeli in sheleli. Ali tudi savol tega moremo hvaliti Boga in Ozheta Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, Ozheta všmilenja, in Boga všiga poveseleja, ker Nas je to leto tolko svojiga troshta vredne sturil, kar njih veliko ni vupalo, ker je dal, de so ovze slifhale glas svojiga narvikshiga pastirja Kristusa, kter skos svojiga, zhe tudi nevredniga, namestnika na semlji govori. Zhe tudi ni bilo viditi tiste bres shtevila velike mnoshze ludi is vsakiga naroda, k' je pod nebam, kateri so druge barte savol Svetigaleta v' to sveto mesto prifhli; njih viditi, se je zeli svet zhudil, in je Nashe sprednike zhudno obveselilo, in s' neisrezhenim duhovnim veseljam in sladkostjo napolnilo. Vunder menimo, de se smanjshano shtevilo vernih romarjov ne sme na nobeno visho ofslableni veri ali mlazhni andohti v' njih serzih perpifati, ampak veliko vezh nadlogi sidajnih zhasov, ktera je bila takshna, de se je vernim sdelo, zhe to boshjo pot savol nevarnost opuste, de tega niso bres kakiga pravizhniga urshoha sturili, zhe se je tudi sizer vse frezhno isfhlo, ker je Bog, kakor druge barte v' takshnih okolstavah vse nefrezhe v' tem zhas odvernil.

To dobroto Boshje previdnoisti bode vsak sposnal, zhe le ozhi in duha na tiste oberne, kateri so v' sveto mesto savol Svetigaleta pri-

shli. Sakaj skos zelo leto so vedno in saref ne
 v' majhnim shtevilu romarji hodili, pa ne v'
 Rim in v' nobeni dusheli, skos ktero so shli,
 ni bilo prestrašenja ali hrupa, ampak povsot
 posebno veselje, resnizhno duhovno polkako-
 vanje, in Kristusovi dober duh. In v' Nashimu
 mestu kdaj je bil vezh mir in pokoj? (koker v'
 Svetimu - letu.) Kdaj kol se je tukaj vidlo vezh
 Boshjiga strahu, andohti, vere, lubesni in dru-
 gih zhednost? Kdaj se je Rim bol vredno skasa-
 lo, de se mat in glava kershansstva imenuje, ne
 le savol vikshiga duhovniga vishanja, ampak
 tudi savol isgleda vere? Oh kako lepó (vredni
 Boshjiga, angelskiga in zhloveshkiga pogleda)
 so se domazhi in romarji v' sveti gorezhnost sku-
 hali! Kolkokrat smo s' lastnim ozhmi vidili, ze-
 trume domazhih prebivavzov in romarjov, kte-
 ri so v' panishanim duhu in v' rastertim serzu
 po zerkvah edin pred drujim hodili, de bi svo-
 je dushe v' Sakramentu s' pokore s' Bogam
 spravili, in oshivlajozhe skrivnosti kershanske
 edinosti (S Obhajilo) prejeli; med tem pak mi-
 lost Boshjo profili, zhasfito divizo Marijo, S.
 Janesa Karstnika, in S. Apostelne na pomozh
 klizali, in v' enim duhu svoje proshnje sklenili
 sa mir in povikshanje katolske zerkve, sa po-
 koj in svelizhanje vsih vernih, sa edinost in sre-
 zho kershanskih poglavarjov, sadnizh sa ras-
 svitlenje vsih smotenih in resnizhno spreoberne-
 nje gresnikov! Kolkokrat smo sami na lastne
 vshefa slisbali, k' so se po shirokih terjih, grizhkih
 in potah tega mesta njih prelepe pesme, brum-
 ne molitve k' zhashti Boshjiga Imena raslegale!
 Kolkokrat se je nam v' dno Nashiga ozhetoviga
 serza milo sturilo, ker smo vidili, de so se ze-
 zhede vernih (ovaz) k' Nam drenjale, k' Na-
 shim nogam vergle, v' Nas revnim namestniku

isrozheno Kristnovo oblast zhaftili, in kakor podloshni otrozi ozhitno in glasno pokasali, de zhašte S. Petra, kterga visoka zhašt tudi (v' Nas) nevrednimu erbu ne neha.

Kaj bomo pa sše od mnogih del keršhanfkiga vsmilenja rekli, ktere so domazhi potrebnim vsakiga spola in naroda sturili? Kako lepo so ptujim in popotnim postregli? S' kolko in kako velikim snamnjam dobrotlivosti so v' tem mestu romarje sprejeli; kako poterpeshlivo preškerbeli: in kako perludno po trudu polnim popotvanj preshiveli? Kaj hozhemo v' misel vseti Nashe zhašti vredne brateKardinale S. R. Z. in vse drnge Imenitne na Nashimu dvoru, kteri so drugim, kakor se spodobi, s' lepim sgledam svetili? Kaj bomo pravili od drugih ludi bres shtevila, obojiga spola, vsake starosti in vsakiga stanu, kteri so bili vezhi del imenitniga in shlahtniga stanu, pa tudi zhaštitlivi savol svoje prave brumnosti, ter so se do vsakiga tudi do nar manjših bratov ponishvali, in so tako postali isserza podoba in sgled keršhanške ponishnosti. Vidli smo poglavarje kraljeviga rodu in oblasti, kteri so v' svoji mladosti take dobre dela dopernashali, de so se Rimzi in ptujzi zhudili, in savol tega sše sdaj svojiga Boga in Ozheta, k' je v' nebesih; hvalijo. S' kakshino hvalo bomo povsdignili zhaštitive mashnike dushelke in klohterske, ker oni so s' svojo gorezhnostjo, modrostjo in nevtrudenim delam perpomogli, de je obilno spokornikov k' studenzu Boshje milost (k' spovdi) prav lohko prishlo; saj ta je edini namen svelizhanfkiga Svetiga - leta. Ali sa vse to bo vsak hvalo od Boga prejel. Ker pa Mi vse to raskladamo, moremo sposnati, de nismo v stan s' nobeno besedo isrezhi notrajniga per-

kor de (v' ferzhniga veselja, zhigar sladkost je tolkokrat
zlo solse v' Nas obudila, ker smo vse to gle-
dali.

To leto je bilo torej saref leto svelizhanja, ne samo sa prebivavze tega melta, ampak tudi sa veliko drugih, kateri so sem na boshjo pot prifhli, in bodo doma to, kar smo vam tukaj ob kratkim povedali, she bolj na tanjko s' svojim besedam poterdili. Sakaj oni so vezhkrat sami vidili, in se zhudili, kakshino mozh ima kerfhanfska lubesen sa obuditi v' ferzih gledajo-zhih vero, lubesen do Boga, resnizhno grevengo zhes svoje grehe in neisrezhene shelje po popolnamost, tista kerfhanfska lubesen (namrezh,) ktera se nikjer drugot, koker v' katolfski zerkvi snajde, in ktere sad ali dobre dela kashejo, de se od lashnive (ljubesni) popolnama raslozhi. Romarji, kadar nasaj domu pridejo, ne bodo samo pravili, koliko slabih na dufhi je bilo poterjenih, kolko bolnih (na dufhi) osdravlenih, koliko smotenih na pot pravize perpelanah: ampak sami nad sabo bodo pokasali prenovljenje svojiga serza, prav veliko lubesen do miru in enovolnosti, sveftobo ne le Bogu, ampak tudi dushelfki oblafli, in poslednizh se bodo v' veri, vupanju in lubesni dersnali (Boga) nespremenlive in nar bolfski dobrote, de se bo ozhitno pokasalo, de so vus kval hudobije is sebe djali, in obilni shaz odpustkov dosegli.

Ta (sdaj popifan) sad Svetiga - leta je fizer obilni, ali per osnanenj Svetiga - leta nismo samo tega pred ozhmi imeli. Spodobilo se je namrezh, de ozhetova lubesen, ktera naf she-ne, zeli svet obfeshe, in de sa vfaziga posebej, kar potrebuje, poskerbimo, tega pak vunder,

kar vsi skup potrebujejo, v' nemar ne spustimo. Torej smo Apostolsko radodelnost (shegen) na vsakiga posebej slili, de bi se vsi v' svetošči sklenili, in od neisrezheno milostliviga Boga s' sklenjenim sheljam sprošili, kar je v' v' v' v' dobro, de bi katolsko zerku, kraljestvo svojiga Sinu na svetošči obilno sturil, na shirjavo povikihal, de bi vse smote is sveta pozhitil, in vse ludi k' s'posnanj resnize in na pot svelizhanja perpelal, de bi tist mir in enovolnost, ktere svet dati ne more, med kershan'skim poglavarjam vterdil, de bi sadnizh svoje ludstvo srezhno sturil, svojo erbfhino poshegnal, in v' nebesa vodil in perpelal.

Ker torej na milost Boshjo in na prošnjo njegovih svetih Apostelnov Petra in Pavla savupamo, tako is te Nam, zhe tudi nevrednim, od Gospoda isrozhene oblasti savesati in odvesati, v' v' Kristusovim vernim, in vsakimu posebej, obojiga spola, naj bodo, kjer kol hozhejo, de so le s' Apostolskim Sedesham (v' Rim v' veri) sklenjeni, in tistimu pokorni, tudi tistim, kateri so v' v' Rim prišli, in she enkrat od Nas dodelen odpušik Svetiga leta, ali tukaj ali kje drugot, kakorkol, dosegli dovoljmo in dodelimo is milosti v' Gospodu popolnoma odpušik Svetiga leta, odpušhanje in persanesenje vsih grehov ravno tako, kakor v' Rim v' Svetimu letu; zhe bodo svoje grehe resnizhno sgrevali, se njih odkritoserzhno spovedali, in S. Reshno Telo prejeli; zhe bodo v' sheftih meszih, od dne, kadar se bo to pisanje v' njih shkofij osnanilo, shkofsko, ali velko zerku s' andohtjo objiskali, sraven te pak she druge tri v' mestu, ali v' kraju ali v' soseski, ktere bode shkof ali njegov Velki Namestnik, ali pa drugi (duhovni) po do-

volenj shkofa iskasal, saj enkrat na dan, petnajst dni sapored ali ne sapored, naj she bodo sonzhni ali zerkveni dnevi, to je, od prvih vezherniz (v' sredi popoldne) eniga dneva, do mraka drujiga vezhera, in zhe bodo po tih zerkvah sa povikshanje S. Matere katolske zerkve, potrebnje krivoverstva, sa enovolnost katolskih poglavarjov, sa mir in svelizhanje kershanškiga ludstva s' gorezhim serzam Boga profili. Zhe bodo to sturili, bode to tolko veljalo, kakor de bi bili sami shter Velke zerkve Rimškiga mesta, ktere smo k' sadoblenj odpuštika sasnamnjali, v' naprej pisanih dnevih, objiskali in vse drugo, kar je k' temu potrebno, spolnili.

Kteri pak po suhim ali po murju rajshajo, in she le po pretezenih shestih meszih domu, ali pak v' kako drugo stanovitno domvanje pridejo, snajo ravno ta odpuštik sadobiti, zhe vse k' temu potrebno sture, in namest shterih zerkva, (samo) shkofijsko ali velko ali pa svojo domazho farmanško zerku (petnajskrat) objishejo.

Po ravno tem pisanj pa tudi dovoljmo in perpuštimo shkofam, de smejo kaj po potrebi in previdnosti prenarediti. Oni smejo objiskanje zerkva, drujiga pa ne, pregledati ali ispuštiti Nunam, Oblátam, drugim deklizham in Gospem, naj so she v' kloshtru saperte, ali pa v' drugih brumnih in bogabojezhnih hishah in drushbah skupej shive; pshavnikam, tudi vsim tistim, naj she bodo dushelki ali kloshterški duhovni ali ne duhovni, kteri so po kehah ali jezah, ktere ali telesna bolesen, ali kaj drujiga nasaj dershi, de ne morejo zerkva objiskvati. Otrokam pak, kteri she niso bili h' prvimu obhajilu spusheni, snajo tudi sveto obhajilo

pregledati, vsim tim pak, in vsakimu posebej naj oni sami (škofje), ali pa po njih duhovno naprejpostavljenih ali po modrih spovednikih namest objiskvanja zerkva, ali namest S. Obhajila druge dobre dela lubesni ali brumnosti naloshe; tudi snajo in smejo po svoji previdnosti mniham in drugim v' drushbi shivijozhim dushelskim in klofhterskim, bratovshnam, velkim in malim sholam zhe, zerkve v' drushbi objifhejo, davoliti, de jih njim ni treba petnajstkrat objiskati.

Is ravno te oblasti in obilne Apofstolske milosti dovoljmo in dodelemo tim Nunam in njih novinkam, de si k' temu smejo svoliti spovednika, kterga hozhejo, smed tih mahnikov, ktere je shkof tistiga kraja, kjer je klofhter, poterdil, de smejo Nune spovedvati. Pa tudi vsim drugim vernim in vsakimu posebej, obojiga spola, vsim dushelskim in duhovnim tudi klofhterskim, naj she bodo ordna, kterga hozhjo, perpuftimo in dovoljmo, si k' temu namenu sbrati spovednika, kteriga si hozhejo, ali je dushelski ali kakiga ordna, de je le od Shkofa tistiga mesta, shkofije ali dushele, kjer se spoveduje, sa spovedvanje ludi poterjen. Ravno tako dovolimo in dodelemo tim spovednikam sa zhaf teh sheft mešov to oblast, de smejo vse verne, kteri so odkritoserzhno in refnizhno sklenili, odpuftik sdajnega Svetiga-leta sadobiti, in bodo s' tem sheljam k' njim k' spovdi shli, de bi ga sadobili, in vse k' temu potrebno sturili, po nalosheni svelizhanski pokori, in po naloshenih vsih drujih rezeh, ktere praviza terja, odvesati — pa le sa ta bart in kolkor so pred Bogam savesani — od pane, in od vsih drujih skos prepovd sadolshe-nih, ali od kakiga zhloveka postavlenih zerkvenih shtrafing, zhe smo si jih tudi Mi ali Shkof

ali Apostolski Sedesh lebi (sa odveso) perhranili; tudi takrat, zhe si jih je Papesh, ali Apostolski Sedesh ali kdo drugi po imenu perdershal, tudi od takih, od kterih niso nikol smeli odvesati. Tudi smejo odvesati od vsih grehov in prestopkov she tako velikih in strafhnih, zhe si jih je tudi Shkof, Papesh ali Apostolski Sedesh, kakor smo rekli, (sa odvesati) lebi perhranil. Tudi smejo vse oblube, tudi perfeshene, ali Apostolskimu Sedeshu sa spremeneni je perhranjene, v' druge brumne in svelizhanske dela spremeniti, (svunaj oblube zhistolli, klofhterskiga stanu, in savese, ktero je kak tretji prevsel, ali v' kterih bi blishen shkodo terpel; pa tudi ne pokornih oblub, ktere grefnika od grehe nasaj dershe, drugazh, ako bi ga to spremenjeno delo ravno tako, kakor poprejshina obluba od greha nasaj dershala). Tudi smejo, ne le dushelskih, ampak tudi klofhterske duhovne, kakor spokornike Svetida - leta odvesati (dispensirat) od skritih prestopkov zerkvenih prepovd, da smejo supet duhovske rezhi opravlati ali pak vezhi shegne vsdigniti.

Ni pak Nafha misel, s' tem pisanjam vsdigniti kake druge prestopke, skrite ali ozhitne, kako pomanjklivost, ali madesh, ali kako drugo nesmoshnost, naj she pride, od koder hozhe; tudi ne damo nobenimu te oblasti, kaj taziga vsdigniti, ali jim (spokornim Duhovnam) kaj drugiga perpuftiti, (kakor duhovne rezhi opravljati, in vezhi shegne vsdigniti); tudi ne, de bi jih na pervo stopnjo postavili; tudi tolko ne, kar so pred Bogam savesani. Tudi ne misimo (s' tem pisanjam) vsdigniti Bule Benedikta XIV. Nafhiga sprednika srezhniga spomina s' perstavljenim slaganjam, ktera se sazhne s' tem besedam: Sa -

krament s, pokore-dana i. Roshnizveta v letu Gospodoviga vzhlovezhenja 1741 v' pervimu njegoviga Papeshtva. Tudi ni Nafha misel, de bi to pifanje na kako visho pomagalo tistim, kateri so od Naf, ali od Apostol'kiga Sedesha, ali kakiga drugiga zerkveniga oblastnika ali sodnikav' velko ali malo pano ali v' prepovd djani; ali kateri so sizer v' kake druge zerkvene shtrafinge padli, in sa take sposnani, ali ozhitno satosheni bli, zhe ne bodo v' tih rezhenih shestih meslih sadost sturili, in se s' svojim nasprotnikom, kjer bo treba, lepo spravili.

Zhe bi se pa permerilo, de bi nektere, potem k' so she sazheli k' sadoblenj odpustika Svetiga-leta sapovedane dela opravljati, smert prehitela, in bi ne mogli petnajtkrat zerkva objiskati, tako jih hozhemo k' sprizhovanj, kako radi in dobrotlivo jim savol njih brumne in prpravlene volje naprot pridemo, zhe se bodo resnizhno sgrevali, spovedali in s. Obhajilo prejeli, imenvaniga odpustika in odpushtenja ravno tako deleshne sturiti, kakor de bi bili zerkve v' sapovedanih dnevih objiskali. Zhe bo pa kdo v' tem pifanj dodeleno odveso od shtrafing, ali premenenje oblub, ali sgorej rezhene odvese (dispense) sadobil, bo pak premenil svoje resnizhno in terdno k' tem prav saref potrebno naprejsetje, de hozhe odpustik Svetiga-leta sadobiti, in tudi te druge k' tem potrebne dela spolniti, bomo teshko mislili, de je taki verni savol te spremenjene misli od dolga greha prost; vunder sklenemo in sposnamo, de take odvese premenenja oblub, in dispensi per svoji veljavi in mozhi ostanejo.

Ta Nafh sklep in voljo pa isrozhimo posebno v'lim Patrijarham, Primatam, Velkim Shko-

fam, Shkofam, in drugim s' shkoffijsko oblastjo obdanim, ali katerim je shkofija, kaderni Shkofa, po poltavah isrozhena, de jih le Rimski Sedesh v' veri in edinosti sposna, te vse v' imenu Jesusa Kristusa nashiga Gospoda in med vlim Viklhiga Pastirja perferzhno profimo in profimo, de naj gledajo na skalo, is ktere so islekanj, in naj per te perloshnost svojo edinost in prijasnost (obzhestvo) s' Rimsko zerkujo na snanje dajo. Naj torej to tolkshino dobroto svojim, svesti skerbi isrozhenim ljudstvam osnanijo, raslagajo, naj nikar ne posabijo, jih kakor dobri pastirji opominjati na neisrezheno Boshjo previdnost (skerb) in njegovo preveliko dobroto in lubesen do nas, ktera se she prav slo is tega kashe, de je Sveto-letu postavleno in nam tolko dobriga pernese. Sakaj nobedin gresnik, kateri bi se te tako rashhirjene in lohke perloshnosti, odpushtanje sadobiti, ne pollushil, bi se gotov ne mogel savol te samude sgotvarjati, in bi bil vreden, de bi mu Bog nikol vezh svoje milosti ne skasal.

Vi ste Shkofje, h' temu poklizani; skerbite torej s' vso mozhjo, de se vli verni s' Bogam sazhetnikam praviga svelizhanja skos pokoro spravijo, in tako gnado Svetiga-leta k' pridu in dobizhku svojih duh obernejo. Mi pak menimo, de se to na nobeno visho ne more sgotiti, zhe ne bote Vi, zhasli vredni Bratje, s' Nam v' duhu sklenjeni, tega dela pastirske dolshnosti serzhno in radi prevseli. De bote samogli prav in s' pridam pasti zhedo Boshjo, ktera je med vam, ispelite jo narpred is strupenih pash, ktere se ji k' pogublenju povsot in prekanjeno ponujajo, pokashite ji saderge, to in tam skrite, in poterдите jo s' svetim in perprav-

nim opominvanjam super ofudno plasho tolkanj smot, in super budizhove navuke tolkanj hudobnih ludi. Zhe bode vam kaj ludi morebit nasprot prishlo, kateri ne terpe sdraviga vuka, in od resnize svoje vshesa odvrazhujejo, in se h' kvantam obrazhajo, tako vam naj serze ne vpadde, ampak spomnite se, zhigavi namestniki ste, in kdo vam je svoje opravilo isrozhil, in previshujete, profite, posvarite s' vshim poterplenjam in vukam, dokler Kristuf v' Vaf in skos Vaf (tudi) povsot kraljuje, povsot premaguje. Nikar se ne bojte ne velikiga shtevila, ne prekanjenja, ne serda sovrashnikov; sakaj Gospod nam je dal fizer terd boj, ali le sato, de bi premagali in vedili, de je modrost mozhnejshi kakor vse rezhi; tista Boshja modrost namrezh, ktera hodi pred kershanskim pastirjam, njim visha roke in serze, tn tako varje, de peklenfke vrata niso super zerku Kristufovo nikol premogle in nikol ne bodo. Posebno pa si s' vednim zhuvanjam in s' vso gorezhnostjo to persadenite, de bote smed svoje zhede spravili tolko slabih, nezhistih in kushnih bukov, ktere strupeni sovrashnik zhloveshkiga rodu v' neismernim shtevilu povsot vunpluje, in savol kterih sdaj posebno s' prerokam shalovati moremo: *Kletvina in tatvina in lash se je kakor povodnj po semlji raslila, in kri se sa kerujo preлива*. Vsi brumni zhes to sdihujejo, de ta kuga slabih bukov ne popazhi samo sadershanja, ampak rasdera dno S. Vere in vse njene resnize omaja.

Vsemite zhastli vredni Bratje, v' enim duhu in v' enim serzu, vsmite v' roko shkit vere, s' kterim samorete vse ognjene pufhize nar hudobnisthiga ogasiti, popadite mezh duha, kar je Boshja beseda, vojskujte dobro vojskvanje. Zhe je Bog sa uaf, kdo bo super nas? Le savupajte, de bodo Nashi prelubi sinovi, vsi katol-

Tiski kralji in poglavarji, gotovo tudi sa Vas. Oni so Nas namrežh vezh del vsi brumno in pishno profili, de bi Sveto - leto na njih kraljestva in dushele rasfhirli, kterga smo she Sami sdavnej popred po isgledu Nasfih sprednikov Rimskih Papeshov po zeli katolski zerkvi rasfhiriti sklenili. Oni se bodo gotovo veselili, zhe bote Vi (Skkofje) s' ajfram eniga pasirja per njih podloshnih vse to preskerbeli, kar bote k' sadoblenj odpustika Svetiga - leta sa prav potrebno sposnali, oni bodo Vam she per tem s' svojo mozho na pomozh prifhli. She resnizhna brumnost, lubesen in ajfer do pravize, sa ktero so, kar je prav, vsi vneti, zhe bi tudi Mi molzhali, jih perganja, zerku Kristusovo, ktere sinovi biti se po pravizi hvaljo, pred vso krivizo varvati, in sa svoje verne podloshne savol dolshnosti svojiga stanu in oblasti vse to poskerbeti, kar (podloshnih) vero in svelizhanje njih duh sadene. Vlak med njim ve te besede S. Pisma: *Ni oblast, kakor od Boga; in neki drugot je (pisano): Skos mene kralji kraljujejo, postavadajavzi sapovedujejo to, kar je pravizhno: skos mene oblastniki vkasujejo, in mogozbni pravizo slure.* Vlak to lohka sposna, ker tudi skufhnja sama nas sdaj v' tih poslednih zhasih prav ozhitno preprizhuje, de je skerb zerkve s' skerbjo poglavarjov na tanjko sklenjena, sakaj gotovo se ne bode odrajtalo zesarju, kar je zesarjoviga, ako se popred svesto ne da Bogu, kar je Boshjiga. Ena in ravno tista lubesen do Boshjih rezhi naj bo torej, zhasti vredni Bratje, v' njih in v' Vas, vsi skupej se vseмите, sa povikshati Boshjo zhast, zhistost vere in sadershanja in srezho verniga ludstva, in tako se bo de sgodilo, de bode kraljestvo Jesusa Kristusa ravno tako, kakor kraljevi tron skos to Nashe

osnanilo, in brumno sadoblenje „odpuštika Sre-
tiga - leta po vlih krajih keršhanske katolške zer-
kve, od dne do dne terdnejši, mozhnejši in
zhaftilivši.

Na sadne oberremo tudi na vas, vse verne otro-
ke katolške zerkve besede svojiga pisanja, in
vse, skupej in vsakiga posebej s' všo resnizo
opomnimo in prošimo, ker se mi stopinj svojih
šprednikov dershimo, in po brumnih sheljah
vših pravovernih ta narobilniški odpuštik Sve-
tiga - leta po zeli katolški zerkvi rashirimo,
de bi ne prejeli sabstojn tolkišne gnade Boshje.
Zhe je bilo kadaj treba, prelubi otrozi, sam
v' sebe jiti, vreden sad pokore sturiti in tako
prihodni jesi vbejšhati, tako je gotovo sdaj
prav potreba. To tudi nam na vshesa vpijejo in
k' serz govore nadloge, ktere naš she sdavnej
tlazhijo, in morebiti nam she bol teshke (nadloge)
naprejštoje, zhe se ne bomo sprebrihtali, in se v'
resnizi na boljshi pota podali; sakaj njegova
(Boshja) roka je she stegnena. Torej posluhajte
to vši narodi, sastopite to vši, kteri na
zemlji prebivate, sakaj namešt Kristusa smo po-
slani, namešt Kristusa opominjamo: Spravite se
s' Bogam, sturite pokoro, varite se lashnivih
prerokov, kteri pridejo k' vam v' ovzhjih ob-
lazhilih, od snotraj pak so sgrablivi vovkovi;
is jih sadu jih bote sposnali; ne dajte se fkos
mnogitere in ptuje cvuke sapeljati. Veliko na-
mrezh lashnivih Kristusov in lashnivih prero-
kov je okol vas, kteri imajo podobo brumnosti
k' vides', v' resniz pak so bres nje; oni se k'
vides super prasno vero in vrashe vojskujejo;
per tem si vse stebre vere popolnoma podreti
persadevajo; kteri vas v' prostošt vabijo, de
bi jarm dushelške gosposke is sebe vergli (se
ipuntali); v' resniz vam pak hozhjo natakni,

zhe jih k' svoji nesrezhi poslušate, nar teshji jarm in ketne, kterih nikol vezh ne bote mogli rasbiti. Ogradite si torej vshefa s' ternjam, in ne poslušajte hudodnih jesikov. Versite is rok vse flabe in nezhiste bukve; sakaj te so tist slat Babilonfki kosarz poln vsih gnusob, is kterga se neskerbnim (vernim) smertni trup napija. Ne bodite preleni, posnemati vero in sgled prvih kristjanov; ti so namrezh koj, de so bili le v' resnizi S. Vangelja podvuzheni, in so pot svelizhanja sposnali, vse bukve, k' so bili prasni in sapelivi navuki v' njih, Apostelnam sa seshgoti dali, kolikor so jih mogli dobiti. In sdaj, kdo med vam otrozmi katolfshe zerkve bo zlo tako flabe vere in slabiga sadershanja, de bi saj k' sadoblenj guad Svetiga leta ne hotel darvati Gospodu Egiptovfkih gnusob? Val torej vse skupej she enkrat in supet mozno prego-varjamo v' Kristusu Jesusu, nikar ne sanizhujte bogastva Boshje dobrote, poterpeshlivosti in dolgosanashanja, de bi si (s' tim) jeso sa dan jese nakopavali, ter bi ne vedli, ali ne hotli vediti, de Boshja dobrota val k' pokori nape-luje, ampak vsakteri smed val naj v' prizho Boga premisli v' britkosti svoje dushe vse svoje leta, naj objoka in s' solsam omije svoje grehe, naj se is serza odpove smotam, naj bejsi pred vuzheniki smot, in naj se tako oberne is zeli-ga serza k' Bogu, de se bo Gospod potolashil, supet k' svojimu ludstvu obernal, in bo njemu gnadliv, de mu n' mest shib veliko dobrot da-je she na temu svetu, she vezh pak na unim perpravi.

Tudi je Nasha volja in sklepe, de to pri-zhjozhe pisanje v' vsih noter sapisanih rezhel velja in nuza; povsot, kjer bode vernim od Shkofov osnanjeno, in k' dershanj srozheni, svojo popolnoma mozh skashe, in vsm Kristu-

fovim vernim, kateri so s' Apostolskim Sedesham sklenjeni in taistimu podloshni, in v' takih krajih (Shkofijah) prebivajo, ali is murja ali is pot le kjekaj podado, popolnoma na pomozh pride. Is tega namena tudi vsamemo mozh v'lim postavam, sapovdam, poveljam, shegam, navadam, savesam in drugim dovolenjam, naj she bodo od kogar in kakorshniga imena hozhijo, ktere in kolikor so temu pisanj nasproti. To pak le sa zhas Svetiga-leta in sato, de bi to pisanje popolnoma per svoji mozhi obstalo.

Nasha volja je, de se temu Nashimu tudi natishnemimu, ali prepisanimu pisanj, kadar je od kteriga oblasnika podpisano, in s' pezhattam kteriga pooblasteniga dubovskiga Gospoda sasnamnjano, ravno tako verjame, kakor temu v' pervizh sturjenimu, zhe se komu pokashe.

Nobeden se torej nima podstopiti temu, kar smo v' tem pisanj rashirli, isrozhili, dovolili, prevsdignili, sklenili, in kar hozhmo, mozh vseti, ali predersno nasproti ravnati. Zhe se pa kdo to sturiti predersne, naj ve, de ga bo najdla jesa vsigamogozhniga Boga, in njegovih svetih Apostelnov Petra in Pavla.

Dano v' Rim per svetimu Petru v' tavshent ofem sto pet in dvajsetimu letu Gospodoviga Vzhlovezhenja, shter in dvajseti dan Grudna, v' tretjimu Nashiga Papeshtva.

B. Kard. Prodatár.

Namest G. Kard. Albani

F. Capaccini.

Pregledano v' Kurji

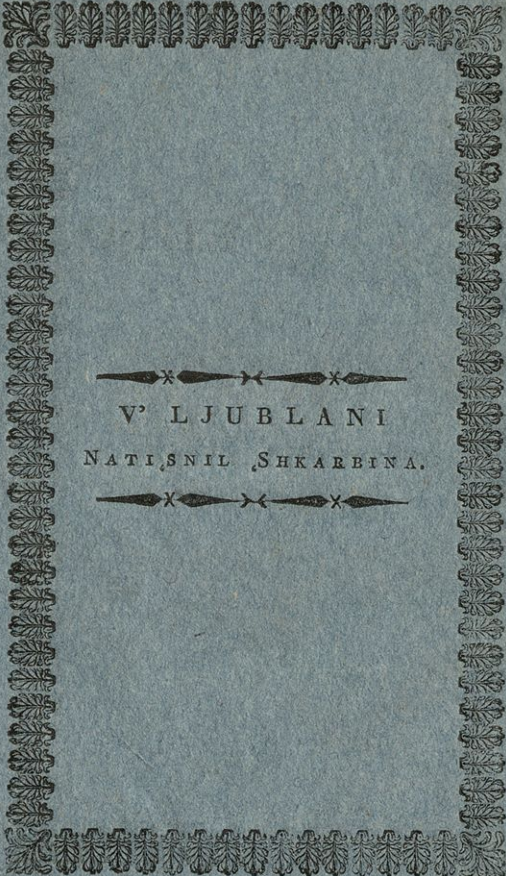
D. Testa.

F. Lavizzarius.

Loco ✠ Plumbi

Samerkano v' pisavnizi Papeshovih Bul.

n
s
h
h
j
.
i
i
e
-
a
l
.
t
l
i

V' LJUBLANI
NATI,SNIL ,SHKARBINA.